

22-06-2024 † Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου,
Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

† Ψυχосάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ριγ' (103ος).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ

Θεῶ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῶ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῶ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὴ ἑξήκοντα ἑξήκοντα Πά

^π ^χ ^π ^π
 Κυ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ζα α
 α προς σε ει σα α ακου ου σον μου
 ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε
 Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προς σε ει σα α α
 κου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ε ω ω ω ως μου εν
 τω κε κρα γεναι αι με προς σε ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
 Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ

χη η μου ^Δ ως θυ μι ι α μα α ε νω

ω ω πι ο ο ο ο ν σου ^π ε επαρ σι ις των

χει ρω ωων μου θυ σι α ε ε ε ε σπεε ε

ρι νη ^Δ ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π

Ἔτερα σύντομα.

Ἦχος Πα

^π ^χ ^π ^π Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α κου

σον μου ^π ει σα κου σον μου Κυ ρι ε ^π Κυ ρι

ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α κου σον μου ^π

προσ χες τη φω νη της δε η σε ως μου ^π εν τω

κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ

υ ρι ι ε π

^Π
κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως π

θυ μι α μα ε νω πι ον σου π ε ε παρ σις

των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα

κου σον μου Κυ ρι ε π

^χ ^Π
θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι π

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου π

^Π
μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο π

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα

σεις εν α μαρ τι αις π

Π
π **Ε**υν αν θρωποις εργαζομενοι την α
νομιαν και ου μη συνδυασωμε τα των εκλε
κτων αυτων

Π
π **Π**αιδευσει με δικαιος εν ελεει και
+ ελεγξει με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα
να ατωτην κεφαλην μου

Π
π **Ο**τι ετι και η προσευχη μου εν
ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν ε
χομενα πετρας οικριται αυτων

Π
π **Α**κουσονται τα ρηματα μου οτι η
δυνθησαν ωσει παχος γης εραγη επι της

γης δι ε σκορπισθη τα οστα αυτων παρα
τον Αδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι
οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα

νε ληστην ψυχην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συνεστη
σαν το μοι και απο σκανδαλων των εργα

ζομενωντην ανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρω αυτων
οι αμαρτωλοι καταμονασειμι εγω ω

εως αν παρεελθω

^Π
^π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η θην ^π
^Π
^π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σιν μου ^Δ αι την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
α παγ γε λω ^Δ
^Π
^Δ εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε εγνωστας τρι βους μου ^π
^Π
^π εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^π
^Π
^π Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^π

^Π
^π Ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
εστινο εκ ζη τωων την ψυ χηην μου ^π

^κ ^Π
^π Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ
ει ηελπισμου με ριςμου ει εν γη ζων των ^π

^Π
^π Προ οσχες προς την δε η σιν μου ο τι
εταπει νω θην σφοδρα ^π

^Π
^π Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ πε ρε

με ^Δ

^Π
^Δ ^ϝ Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ^Δ ^ϝ του ε ζο μο λο γη σα σθαι αι τω ο

νο ματισου π

^Π
π **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι Δ ρ

ε ωσου αν τα ποδωσμοι π

^Π
π **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα ακουσον της φω νησμου π

^Π
π **Γ**ε νη θη τω τα ω τασου προ σε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ωσμου π

^Γ
^Δ
^χ
⁶

Γ
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
 σεν η ψυ χημου επι τον Κυ ρι ον

Οί μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς
 βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ
 εὐχαῖς αὐτῶν, πάντα ἡμᾶς διαφύλαξον.

^Δ
^Γ
⁶

Οι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε
 πολ λας βα σα α νους υ πε μει ναν πρε σβει
 αις Κυ ρι ε και ευ χαις αυ των παν τας η μα ας
 δι α φυ λα α ζο ον

^χ
⁶

Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

νυκτος ^Δα πο φυ λα κης πρω ι ας ^Δελ
πι σατω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^Δ

Οι αθλοφόροι Μάρτυρες, και
ουρανοπολιται, επι γης αθλησαντες, πολλας
βασανους υπεμειναν, και τελειον απελαβον τον
στεφανον εν ουρανοις, ινα πρεσβευωσιν, υπερ
των ψυχων ημων.

^ΔΟι α θλο φο ροι μαρ τυ ρες και ου ρα
νο πο λι ι ται ^Δε πι γης α θλη σαν τες
πολ λας βα σα α α νους υ πε μει ναν ⁶ και
τε λει ον α πε λα βον τον στε φαν ον εν ου
ρα νοι οις ι να πρε σβευ ω σιν υ πε ρ των
ψυ χων η η μων ⁶

Τῶν Κεκοιμημένων. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

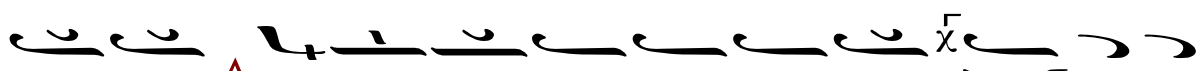
ᾠχος λδ Νη

^χ
^ν
 ᾠ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ^Δ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^Δ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^Δ εκ
 πα σων των α νο μι ων α αυ του ^ν

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, πάντων
 κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς,
 μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ
 Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς,
 τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογία ἀγαθὴν,
 δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι
 τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως
 τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν
 Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς
 οὐρανόου βασιλείας αὐτοῦ.

^ν
 ᾠ **Τ**ων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α
 παν των κατ ο νο μα ⁶ με τα πι στε ως ζη

σαν των ευσεβως^γ δὲ μνη η μνητελουν τες οι
πι στοι τον Σω τη ρα και Κυ ριον α νυ μνη
σω μεν αι τουν τες εκ τε νως^γ δὲ του τους εν ω ω
ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα
θην^Δ δουναι αυ τω τω Θε ω ημων τω πασαν
κρι νον τι την γην^γ δὲ της δε ζι ας αυ του ου
πα ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα^Δ εν
με ρι δι ι δι και αι αιων^γ δὲ και εν α γι
ων κλη ρω φω τει νω^Δ δὲ και α ζι ους γε νε
σθαι της ου ρα νι ου βασι λειας αυ του^γ δὲ
^χ^γ δὲ ἄ νει τε τον Κυ ριον παν τα τα

 ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι

 λαοι

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξιώσον τούτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

 Ὁ τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ

 βρο τους εκ πρι α με νος και θα να τω σου

 θα να του του πικρου ε κλυ τρω σα με νος η

 μας και ζω η ην την αι ω νιον πα ρα σχων

τη Αναστασει σου ημιν ^γ παντας αναπαυ
σον Κυριε τους κοιμηθεντας ευσεβως ^Δ
η εν ερημοις η πολεσιν ^β η εν θαλασ
ση η εν γη ^γ η εν παντι το οπωβα
σι λεις τε ι ερεις αρχι ερεις ^Δ μονα
στας και αιμιγα ααδας ^γ εν η λικια
παση παγγενει ^Δ και αζιωση σου του
τους της ουρα νι ου βασιλει ειασ σου ^γ
^χ ^γ **Ο** τι εκραται ωθητο ελε
ος αυτου εφημας ^Δ και η αληθει
α του Κυριου ^Δ μενει εις τον αιωω

ω να

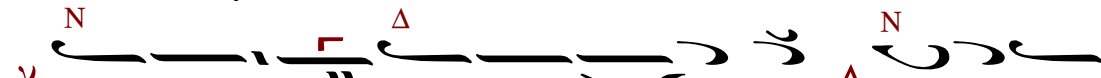

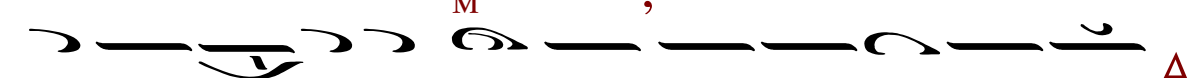

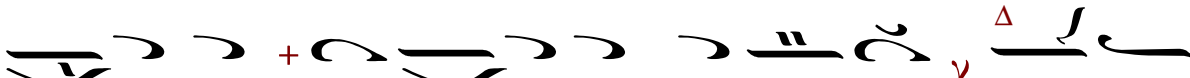

Τῆ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν ἀύλαις σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Τῆ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χρι στε
ου κε τι ο θνα να τος κυ ρι ευ ει των θνα
νον των ευ σε βως δι ο αι του μεν εκ τε
νωσ τους σοις δου λους α να παυ σον εν αυ
λαις σου και εν κο λποις Α βρα αμ τους εξ Α

δαμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα
 θα ρως ^Δπα τε ε ρας και α δελ φους η μων
 φι λους ο μου και συ γ γε νεις ^γα α παν
 τα αν θρω πον τα του βι ου λει του ρη σαν
 τα πι στως ^Δκαι προς σε με ε τα στα α αν τα ^γ
 πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος
^Δκαι α ξι ω σον τυ χειν της ου ρα νι ου
 βασι λει ει α ας σου ^γ

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' ^χ ^ν ^Ν
 Δοξα Πατρι και Υιω

 και Αγιω Πνευματι ^ν

Θρηνώ και οδύρομαι, όταν έννοήσω τόν θάνατον, και ἴδω έν τοῖς τάφοις κειμένην τήν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μή ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περί ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τήν ἀνάπαυσιν.

^Ν
^ν Θρηνω ^Δ και ο ^Ν δυρομαι ^Δ οτανεν

 νοησω τον θανατον ^ν και ιδω εν τοις τα

 φοιςκει με ενηνητηνκατ ει κονα Θεου ^Δ

 πλασθεισαν ημιν ωραι ο τη τα ^β αμορφον

 αδοξον μη ε εχουσαν ειδος ^ν ωτου

Θαυμαστος ^Δτι το περιη μας ^Δτου το γε
γο νε ε μυστηριον ^Γπως πα ρε δο ο θη
μεν τη φθο ρα ^Νπως συ νε ζευ χθη μεν τω θα
να τω ^γον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε
γρα πται ^Δτου πα ρε χο ον τος τοις με τα
στασιτηνα να απαυσιν ^γ

ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ
λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο αυ τος
εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η η λ θεν
α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει
Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει
γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω προς δι
ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συ γ
χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος
αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η η ναι τας ψυχα α ας η
η η η μω ω ω ω ω ν

Δ
ϛ

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρὸν...»

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος π̣δ̣ — Γα

Ἄλ λη λου ι α Ἄλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἄλ λη λου ι α Ἄλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀρχένας; οὐ

τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρά.
ᾠχος πλ. β'. Μαρτυρικόν.
ᾠχος λ. Δι

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι
γένονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν
προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν
μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ
ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρος σου Κυρι ε τοις Μαρ τυ σι
γε γονεν ο ο ο πλον α ηττητον ε βλε
πον γαρ τον προ κει με νον θα να τον και προ
βλε πον τες την μελ λουσαν ζω ην τη ελ
πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το αυ
των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας
Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σον ται ^Δ

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου
Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ
μορφῇ, τῆς νοεραῆς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ
κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς
κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ
τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπαυσον.

^Δ Ἐ τι μη σας ει κο νι σου το των χει
ρων σου Σω ω ω τερ πλα στου ργη μα ⁶ ζω
γρα φη σας εν υ λι κη μο ρφη της νο ε ρας
ου σι ας το ο μοι ω μα ⁶ ης και κοι νω νον με
κα τε στη σας ^γ θε με νος των ε πι γης κα
τα ρχειν με τω αυ τε ζου σι ι ω Λο γε ⁶ δι
ο Σω τερ τους δου λους σου εν χω ω ρα ζων των

εν σκη ναϊς δι και αι ων α να παυ σο

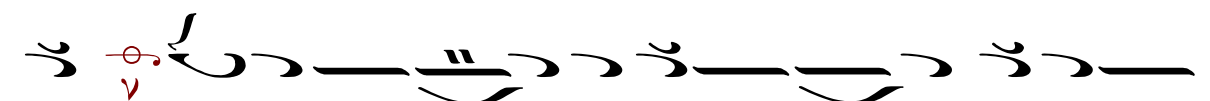

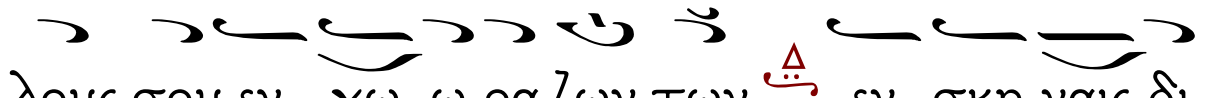
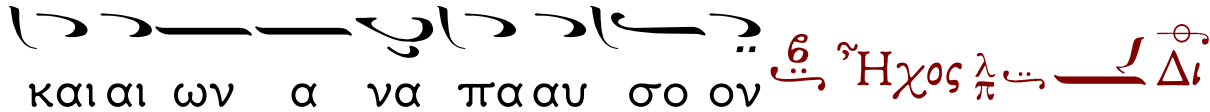
ον

Μα κα ρι οι ους ε ζε λε ζω

και προ σε λα βου Κυ ρι ε

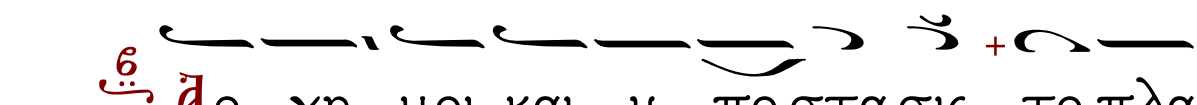
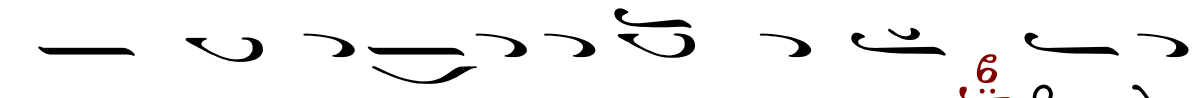
Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἴ να μοι το α ξι ω μα της των λοι πων ζω η η ης δι α κρι νη ται κη πον εν τη Ε δεμ παν τοι οις ω ρα ι σμε νον φυ τοις ε φυ τευ σας λυ πης και με ρι ι μνης ε λευ θε

 ρον με το χον θειας ζωης ι σαγγελον ε πι

 γης μικτο ον με τα ζας δι ο Σωτερ τους δου

 λους σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι

 και αι ων α να παυ σο ον

 Δοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 ματι

 ματι Αρχή μοι και ύπόστασις, τὸ
 πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεῖς
 γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον
 συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα
 διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θεία σου
 καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτῆρ τοὺς
 δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
 Δικαίων ἀνάπαυσον.

 Αρχη μοι και υ ποστασις το πλα

 στουρ γον σου γε γο νε προ σταγμα βου λη

Θει ει εις γαρ εξ α ο ρα του τε και ο
ρα της με ζω ω ο ον συμ πη ζαι φυ σε ως
γη θεν μου το σω ω μα δι ε πλα σας δε δω
κας δε μοι ψυ χην τη θει α σου και ζω ο ποι
ω εμ πνευ σει δι ο Σω τηρ τους δου λους
σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι και αι
ων α να παυ σο ον
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Πρεσβείαις της τεκουσης σε Χριστέ και
τωων μαρτύρων σου, αποστοολων
προφητων Ιεραρχων οσιων και δι
καιων και παντων των αγιων τους
και μη θεντας δουλους σου αναπαυσο
ον

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου·
«Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ,
μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «
Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός,
ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'

τροπάριον· «**Δ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', **Δ**όξα καὶ εἰς τὸ δ', **Κ**αὶ
νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «**Θ**εὸν
ἄνθρωποις ἰδεῖν ἀδύνατον...»,

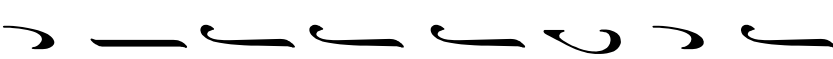
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

Ὡδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός. Βού χ̄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

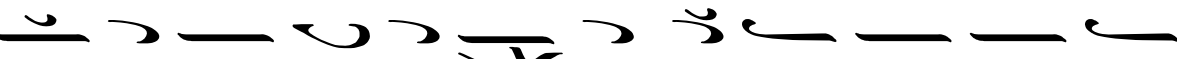
Στίχος. χ̄

 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

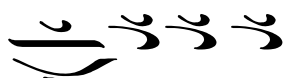

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

 Ἐν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε

κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

 στους αἰ ω νι ων α γα θων τυ χειν α
 ξί ω σο ον 6

Στίχος. Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 ἀυλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος. 6 Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται 6

 Ἄ Ἄ κα τα κο σμη σας τα παντα ζω ον μει
 κτον Ἄ με σον με τον αν θρω πον τα πει νο
 τη το ος ο μου Ἄ και με γε θους ε πλα
 σας δι ο Ἄ τας των δου λων σου ψυ χας Σω

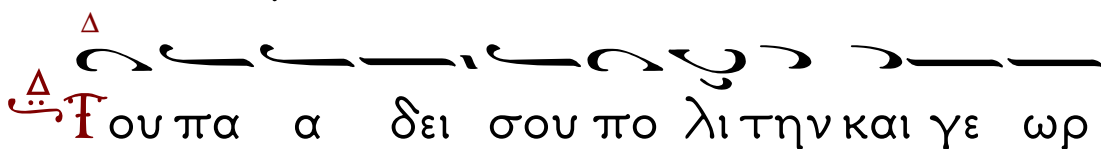
τηρ α να παυ σοον

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Στίχος. **Δ**ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

 Του πα α δει σου πο λι την και γε ωρ

γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

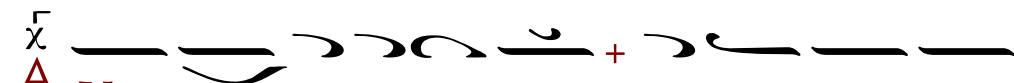
δε την σην εν το λην ε ξω ρι σας δι ο

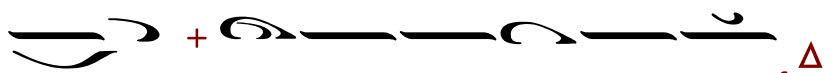

 τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

παυ σοον

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦ σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνή διέλυσεν.

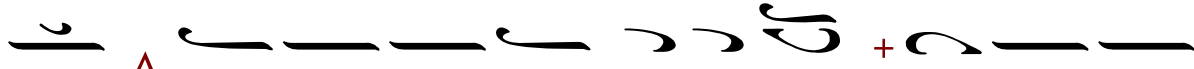

Στίχος. $\bar{\chi}$ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι

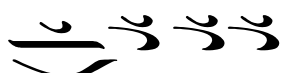
 +
ω νας των αι ω νων α μην

 Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το

  την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του

 σου γαστρος σαρκα πε ρι βαλ λε ται δι

 ης του θα να του την ισχυν Α γνη δι

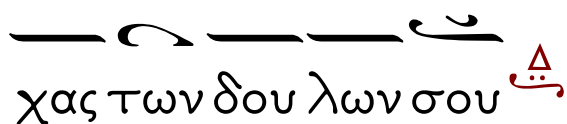

ε λυ σε ε

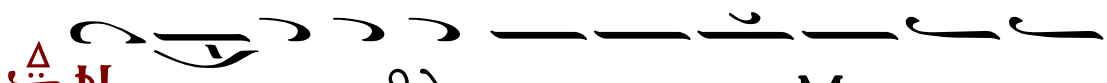

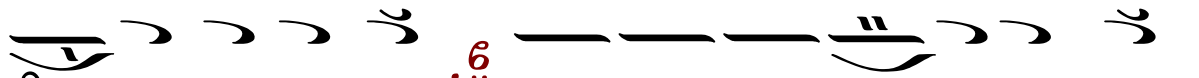
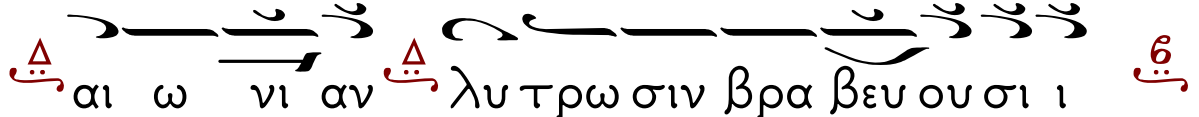

Ῥοὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

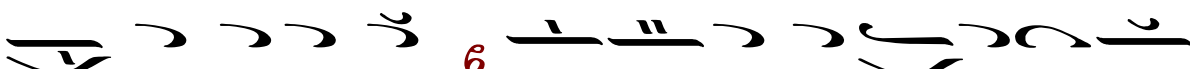

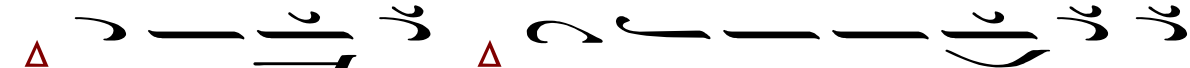

Στίχος.   Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
Χρι στε ο Θε ος ἀ να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

    Νο μι μω σ η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες
ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη
θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις
αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὔρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Λ**ί ψυ χαὶ αὐ τῶν ἐν ἀ γα θοῖς

αὐ λι σθη σο νται

 Παι δευ σας προ τε ρον πολ λοῖς τε ρα σι

καὶ ση μεί οῖς ἐ με τον πλα νη θέν τα ἐπ ε

σχα τῶν σε αυ τον κε νω σας ὡς συμ πα θῆς

 καὶ ζη τῆ σας εὐ ρες καὶ δι ε σω σα

ας

Δόξα Πατρι...

Ρεόντων άστατον φθοράν, τούς προς σέ διαβάντας, έν σκηναίς αιώνιοις, κατοικεΐν χαρμονικῶς, άξίωσον άγαθέ, δικαιώσας πίστει τε και χάριτι.

Σπύχος. \bar{x} Δ
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

Δ
γι ω Πνευ μα τι Δ

Δ **Ρ**ε ον των αστα τον φθο ραν τους προς σε

δι α βαν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα

τοι κειν χαρ μο νι κως δ α ξι ω σον α γα

θε Δ δι και ω σας Δ πι στει τε και χα ρι

ι τι δ

Καί νυν...**Θ**εοτοκίον.

Ούκ έστιν άμεμπτος ώς σύ, πάναγνε Θεομητορ· μόνη γάρ έξ αιώνος, τόν Θεόν τόν άληθῆ, συνέλαβες έν γαστρί, τουθ θανάτου

λύσαντα τὴν δύναμιν.

Στίχος. ^χ ₆ +
Και νυν και α ει και εις τους

 +
αι ω νας των αι ω νων α μην ₆ ^Δ

^Δ
Ουκ εστιν α μεμ πτος ως συ πα να γνε

 +
Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε

 ₆
ον τον α λη θη ₆ συ νε λα βες εν γαστρι ^Δ

 ^Δ
του θα να του ^Δ λυ σαν τα την δυ να μι

ιν ₆ ^Δ

Ὡδή δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος. ^χ₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Σο φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος

της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους Δε

σπο τα χρη στο τη τος τας των Μαρ τυ ρων

χο ρει ας τοις Αγ γε λοις συ νη ρι θμη

→ →

σας

6

Στίχος. **Α**ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Αφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν
εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή,
καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Στίχος. **Α**ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται **Δ**

Α φρα στου δο ξης σου τυ χειν α ξι

ω σον **6** τους προς σε με τα σταν τας εν θα Χρι

στε **Δ** των ευ φραι νο με νων ε στιν η κα

τοι κι α και φω νη **Δ** κα θαρα σα γα λι

α σε ω ως **6** **Δ**

Δόξα Πατρί...

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι
Ὑμνουντας προσδεξαι το θειον κρα
τος σου οους εκ γης προσε λαβου τεκνα φω
τος του τους εργαζομενος της αμαρ
τιας την αχλην εκκαθαιρων πολυ
ελεεε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Και νυν και αι και εις τους αι ωνας
των αι ωνων α μην

Δο χει ον αχραντον να ον πα να μω
μον κι βω τον πα να γι αν πα ρθε νι κον

το πον α γι α σματος σε καλ λο νην του

Ι α κωβ ο Δε σπο της ε ξε λε ζα το

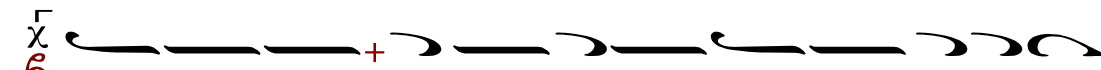

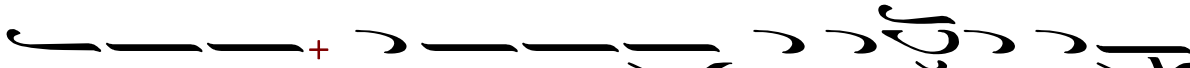

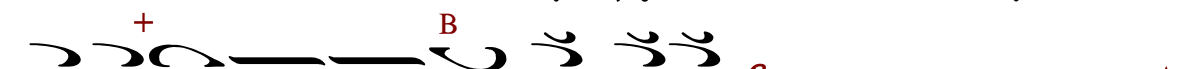

ο

Ἐὐδοῖα.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξαμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

 Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
 σθη σο νται

 της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι

 α νο μης των χα ρι σμα των α ζι ω σον Δε

 σπο τα τους προ κοι μη θεντας πιστους ι

 κε τα ας σου πα ρε χων των πται σμα α

 των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρι...

Ο μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι

^B
^Δ Ο ^Δ μ ο ν ο ς φ υ σ ε ι ζ ω ο π ο ι ο ς ^Δ τ ο τ η ς
 α γ α θ ο τ η τ ο ς ο ν τ ω ς α ν ε ξ ι χ ν ι α
 σ τ ο ν π ε ε λ α γ ο ς ⁶ τ ο υ ς τ ε λ ε ι ω θ ε ν τ α ς τ η ς
 Β α σ ι λ ε ι α ς τ η ς σ η ς ^Δ α ξ ι ω σ ο ν ο ι
 κ τ ι ι ρ μ ω ν μ ο ν ε α θ α α ν α τ ε ⁶ ^Δ

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

^Δ Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ ν α ς
 τ ω ν α ἰ ὠ ν ω ν α μ η ν ^Δ

^B
^Δ Ἰ σ χ υ ς κ α ι ὑ μ ν η σ ι ς ο ἐ κ σ ο υ ^Δ Δ ε

σποινα του κοσμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας ⁶

Ἦδῃ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἄγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. ^χ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
Χρι στε ο Θε ος ^α α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου ^α

^α Σταυ ρω προ ση λου με νος των Μαρ
τυ ρων τους χο ρους ^ε προς ε αυ τον συ νη γα
γες ^α μι μου με νους το πα θος σου Α γα θε
^α δι ο σου δε ο με θα ^α τους προς σε με

Δόξα Πατρι...

Πηγή ζωής πέφυκας, ἐν ἀνδρεία θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α

θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο

ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε

πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα

δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ... Ⲑⲓⲥ ⲧⲉⲟⲧⲟⲕⲓⲟⲛ.
 Ⲉⲓⲥ ⲓⲅⲏⲛ ⲁⲓⲓⲉⲥⲧⲣⲁⲓⲃⲏⲙⲉⲛ, ⲓⲁⲣⲁⲃⲁⲛⲧⲉⲥ ⲧⲟῦ
 Ⲑⲃⲉⲟῦ, ⲧⲏⲛ ⲉⲛⲧⲟⲗⲏⲛ ⲧⲏⲛ ἔⲛⲧⲃⲉⲟⲛ· ⲓⲃⲓⲁ ⲥⲟῦ δὲ
 ⲓⲁⲣⲧⲏⲛⲉ ⲓⲣⲟⲥ ⲟὔⲣⲁⲛⲟⲛ, ἔⲕ ⲓⲅⲏⲥ ᲁⲛⲩⲫⲱⲧⲏⲙⲉⲛ, ⲧⲏⲛ
 ⲓⲃⲏⲣⲁⲛ ⲧⲟῦ ⲧⲃⲁⲛⲁⲧⲟῦ ἔⲕⲧⲓⲛⲁⲗⲁⲛⲧⲉⲥ.
 ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓ ⲧⲟⲓⲥ ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥ
 ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛ ⲁⲙⲏⲛ
 Ⲉⲓⲥ ⲓⲅⲏⲛ ⲁⲓ ⲓⲁⲓⲉⲥⲧⲣⲁⲓⲃⲏⲙⲉⲛ ⲓⲁⲣⲁⲃⲁⲛ
 ⲧⲉⲥ ⲧⲟῦ Ⲑⲃⲉⲟῦ ⲧⲏⲛ ⲉⲛ ⲧⲟⲗⲏⲛ ⲧⲏⲛ ⲉⲛ ⲧⲃⲉⲟⲛ
 ⲓⲃⲓⲁ ⲥⲟῦ δὲ ⲓⲁⲣⲧⲏⲛⲉ ⲓⲣⲟⲥ ⲟὔⲣⲁⲛⲟⲛ
 ἔⲕ ⲓⲅⲏⲥ ᲁⲛⲩⲫⲱⲧⲏⲙⲉⲛ ⲧⲏⲛ ⲓⲃⲏⲣⲁⲛ ⲧⲟῦ ⲧⲃⲁ
 ⲛⲁ ⲧⲟῦ ἔⲕⲧⲓⲛⲁⲗⲁⲛⲧⲉⲥ

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι Δ

Δ Ο ψυχωσας με τον ανθρωπον φυση
ματι Δ θειω θεαρχικωτατε 6 τους με
τασταντας Βασιλειας Δεσποτα της σης

Δ α ξι ωσον ψαλλειν σοι Χριστε Δ ευλο
γητος ει ο Θεος ο των Πατε ερων η
μων 6 Δ

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἵπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,

γένονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἄγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Υ περ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον

συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας

και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε

Α γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε

ο μη η το ρα

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν

δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ⁶ Πρεσβειαις των Μαρτυρων σου

Χριστε ο Θεος ^Δ αναπαυσοντας ψυχας των δουλων σου ^Δ

^Δ Σταθερωσ τους αγωνας επιδειξα

μενοι ⁶ τω της νικης στεφανω κατακο

σμηθητε ⁶ Μαρτυρες Χριστου αθλοφοροι

κραυγαζοντες ^Δ σε υπερυψουμεν εις

παντας τους αιωνας ⁶

Στίχος. ^Δ Ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς,
καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας,
δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ
ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰ ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται

Ἰ ε ρως τους τον βι ον α πο λι
πον τας πι στους και προς σε τον Δε σπο την
με τα χω ρη σαν τας δε ζαι προ ση νως α
να παυ ων ως ευ σπλα γχνος σε υ πε ρυ
ψουν τας εις παν τας τους αι ω νας

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι,
τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον,
πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ
ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ
Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι

Νυν εν γη των πραεων παντας αυλι
ζεσθαι τους προκειμενους Σωτερ

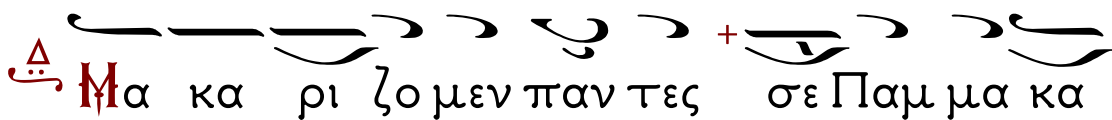

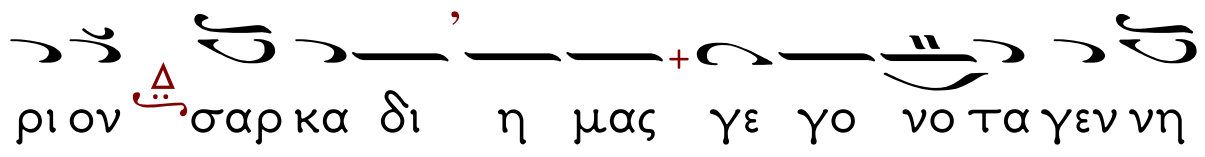

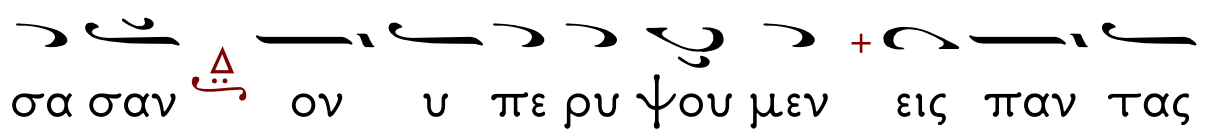

ευδοκησον πιστει τη εις σε δι και
ωσας και χαριτι σε υπερυψουντας

εις παντας αιωνας

Και νυν...**Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, την
τον Λόγον τον ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι'
ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὄν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

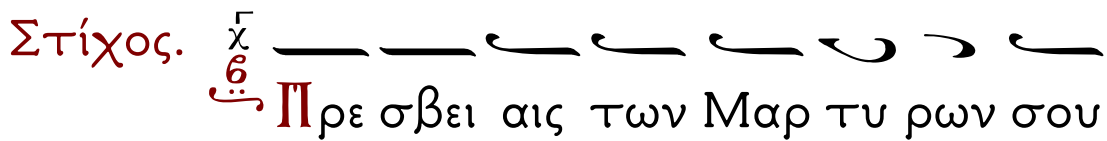
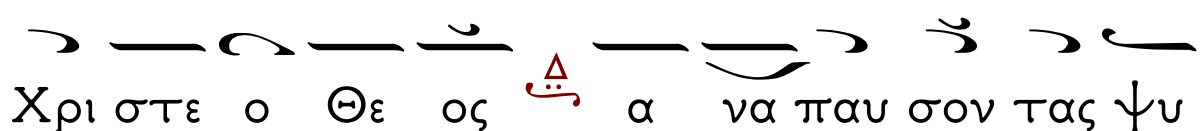

Και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην

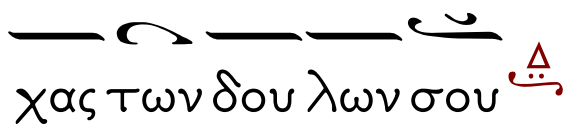

 Μα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα

 ρι στε την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα

 ριον σαρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη

 σα σαν ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας

 τους αι ω νας

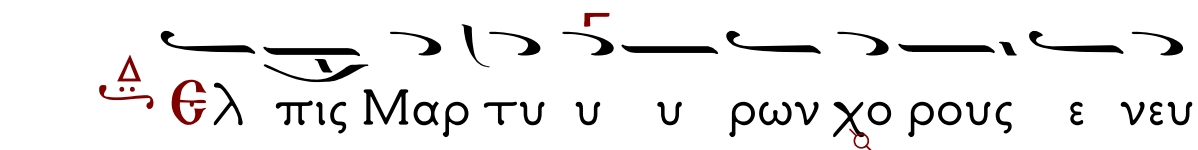
Ἦδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

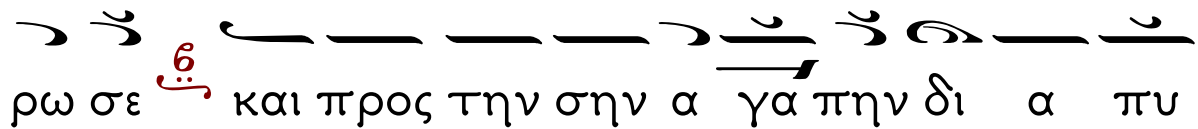
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

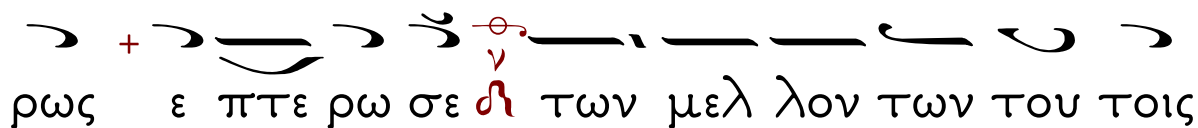
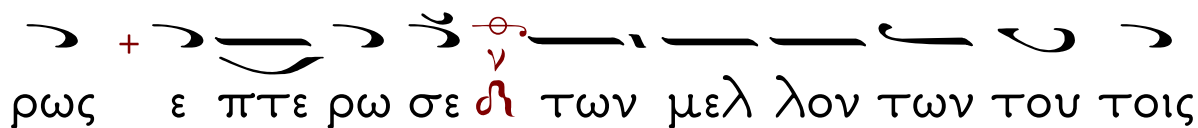
Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

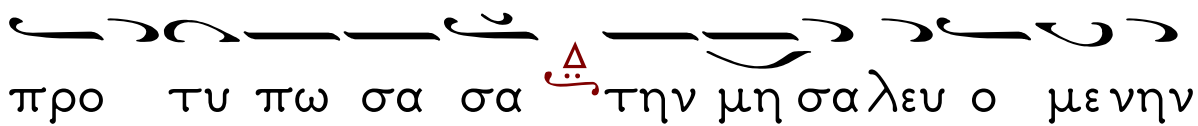
Στίχος.
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

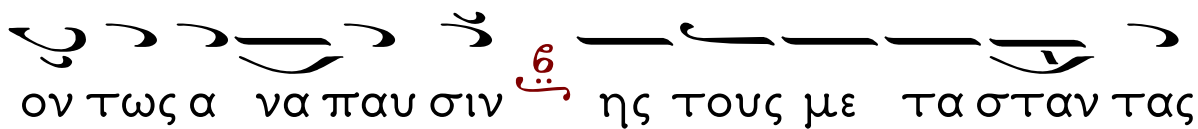
χας των δουλων σου

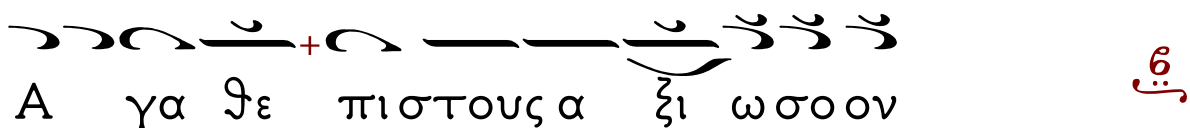
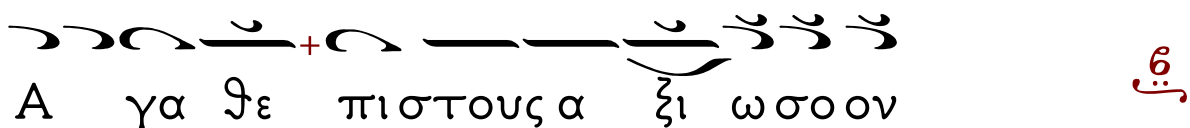
 Ελ πεις Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ

ρω σε και προς την σην α γα πην δι α πυ

ρωσ + ε πτε ρω σε των μελ λον των του τοις

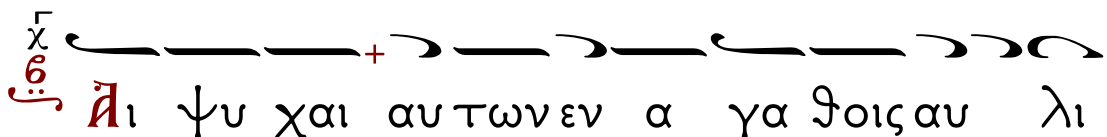
προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην

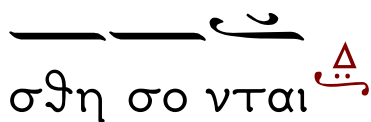
ον τω σα να παυ σιν ης τους με τα σταν τας

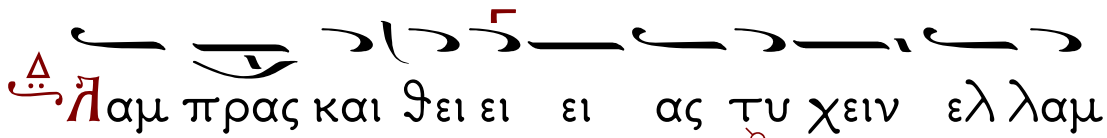
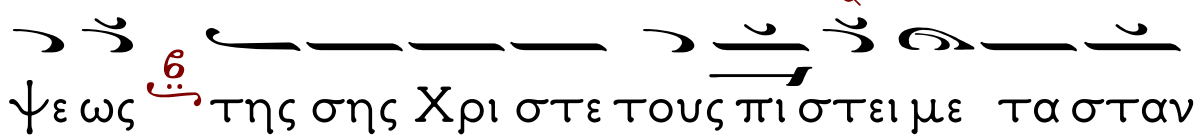

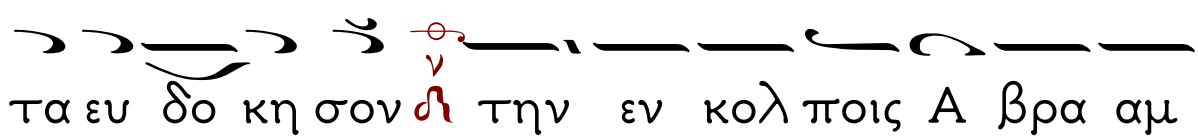

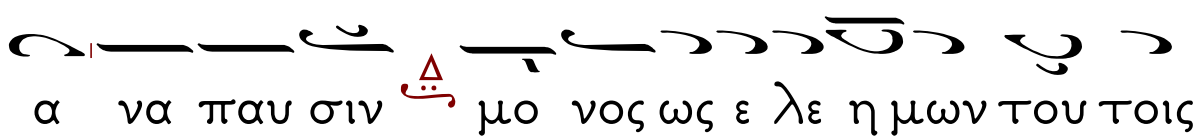

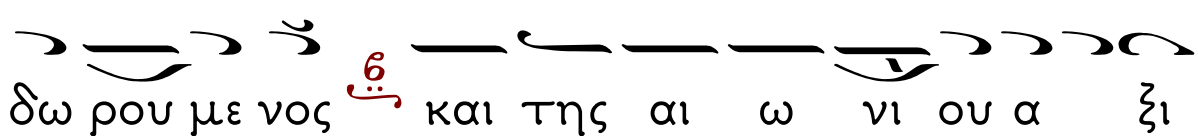

 Α γα θε πιστους α ζι ω σο ον

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἀξιῶν μακαριότητος.

 Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

 Λαμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
 ψε ως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
 τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
 α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
 δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ξι
 ων μα κα ρι ο τη τοις

Δόξα Πατρι...

Ο ὢν τῆ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι
ων τη φυ υ υ σει χρη στος και ευ
σπλαγ χνος και θε λη της ε λε ους ευ
σπλαγ χνι ας η α βυσ σος ους εκ το που
του του της κο λα σε ως και σκι ας του
θα να του Σω τερ με τε στη σας εν θα κα
τα λαμ πει σου το φως του τους κα τα τα ζο
ον

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Σκηνην ἁγίαν Ἄγνη γινώσκομεν, καὶ
κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις δεδώρηται, τοῖς
δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Εκνηνην α γι ι ι αν Α γνη γι νωσκο
 μεν και Κι βω τον και πλακα σε του νομου
 της χαριτος δι α σου γαρ α φε σις δε
 δω ρη ται τοις δε δι και ω με ε νοις δι
 α του αι μα τος του σω μα τω θεν τος
 εκ της σης γαστρος Πα να μω με ε

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
 δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
 σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην,
καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, [καὶ τῶν δούλων σου...] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἅπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., **Κύριε** ἐλέησον (γ'), **Πάτερ** ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.